

Barken Margrethe
af Danmark

En
Palladium
Film

Sangen til Barken Margrethe.

Vi kalder dig Danmark, du hegnede Jord,
hvis Grænser forkortet vi ser,
men Maagerne vidner mod Syd og mod Nord,
at Danmark er andet og mer'.
Hver Skude, der kløved' den skumhvide Sø,
— fra Thule til Tropernes Strand —
var selv som et Danmark, en duvende Ø
i Drift fra vort blæstbidte Land.

Vi fødtes til Bøge, men Palmernes Pragt
har rundet vort Livs Horisont.
Vi lasted' i Rio og lossed' vor Fragt
en Dag ved det blaa Hellespont.
Men Barksfolk, som døsig i Køjerne hang
paa Togt mellem tropiske Øer,
bed Tænderne sammen, naar Lugerne sang
for Drønet af væltende Søer.

Hans Hartvig Seedorff Pedersen.

Barken Margrethe

Efter Chr. Bogøs og Ravn-Jonsens Folkekomedie

Iscenesat af

LAU LAURITZEN sen.

Musik:

Victor Cornelius

Sangtekster:

Hans Hartvig Seedorff Pedersen m. fl.

Orkester:

Erik Tuxen

Personerne:

Skibsreder, Konsul Staun	Jon Iversen
Margrethe, hans Datter	Karin Nellesøse
Birner, Stauns Kompagnon	Arne Ole David
Styrmand Poul Hansen	Lau Lauritzen, jun.
Ane, hans Mor	Johanne Blom
Kaptajn Ole Mors	Holger Reenberg
Tante Malle	Maria Garland
Kokken	Ib Schønberg
Trine, hans Forlovede	Ellen Jansø
Jyde-Peter	Sigurd Langberg
Lille Mikke	Arthur Jensen
Baadsmænd	Carl Fischer
Skibsdrengen Kristian	Clara Østø
En Matros	Bruno Tyron
Kristians Mor	Petrine Sonne

EN PALLADIUM FILM

Handlingen:

»Barken Margrethe« af Danmark vender hjem fra Langtur, og den brave Skibsreder, Konsul Staun, byder Mandskabet med Kaptajn Ole Mors i Spidsen velkommen hjem. Barken er Skibsrederens kæreste Skib, opkaldt efter hans Datter, den lyse, smilende Margrethe, i hvem Staun's Kompagnon, den slebne og glatte Birner, er stærkt forelsket.

Forelskelsen er imidlertid ikke gensidig, thi Margrethe er forelsket i sin Barndomsven Poul Hansen, Anes Søn fra Taarbæk, der netop har taget sin Styrmandseksamen. Sammen med sine Kammerater fester han efter Hjemkomsten paa Dyrehavsbakken, og Margrethe faar af sin Far Lov til at tage med — forøvrigt til stor Forargelse for Stauns Svigerinde og Husbestyrerinde Tante Malle.

Birner er klar over de to unges Følelser for hinanden, og for at blive sin Rival kvit foreslaar han Staun, at Poul Hansen skal være Styrmand om Bord

paa »Barken Margrethe« paa dens næste Langtur, hvilket Staun — intetanende om Birners egentlige Motiver — indvilliger i.

Poul Hansen er stolt, da han som Styrmand sejler ud paa de store Have, stadig med Ole Mors som Kaptajn, men det piner ham, at han ikke faar et eneste Brev fra Margrethe, som havde lovet at skrive til ham. Har hun allerede glemt ham?

Barken faar en god Rejse og lægger til i mange fremmede Havne. Efterhaanden begynder Mandskabet at længes hjem til Danmark, og det kommer derfor som et Tordenslag, da Kaptajn Mors pludselig meddeler dem, at han har faaet ny Ordre fra Rederiet. Barken skal gaa gennem Torresstrædet til Ny Kaledonien og laste Sølvets, og der bliver ikke Tale om at komme hjem de første Aar, da Barken er chartret til at sejle med Sølvets fra Ny Kaledonien til Frankrig. Besætningen er meget misfornøjet, Torresstrædet er Verdens farligste Farvand, og kun Kaptajn Ole Mors' mandige Holdning og djærve Ord overtaler dem til at fortsætte Rejsen.

I Torresstrædet bryder en Tyfon løs, og Besætningen maa kæmpe en fortvivlet Kamp mod Elementerne. »Barken Margrethe« synes fortabt — og den brave Kaptajn Ole Mors, som har gjort alt for at holde Folkenes Mod oppe, finder Døden.

En skønne Dag faar Konsul Staun et Telegram om, at seks Mand fra »Barken Margrethe«, der formodes forlist i Torresstrædet, er optaget af en engelsk Damp. Det opklares, at Birner uden Stauns Vidende har dirigeret Barken ud paa den farlige Rejse — i Haab om at vinde Margrethe under Poul Hansens lange Fraværelse.

Alt gaar dog anderledes, end Birner har ønsket, idet det er lykkedes Styrmand Poul Hansen at ride Stormen af og sejle Barken i Havn. Den slyngelagtige Birner maa nu staa til Regnskab for sin forbryderiske Handlemaade — og Margrethe forenes med den raske unge Styrmand.

Sange i Barken Margrethe

Nu skal vi ud og slaa til Søren -

Refrain:

Nu skal vi ud og slaa til Søren —!
Nu skal vi ud og ha' lidt Sjøv —!
Naar man er ung og fuld af Kræfter,
hvad er det saa man længes efter?
Nu skal vi ud og slaa til Søren —!
Naar man er kæk, saa har man Lov,
Vi er det raske Hold,
og vi skal ud paa Sold,
det bli'r det store Spring —!
med fine Ting
og mægtig Hiv og Sving.

Æv Gutter -

Refrain:

I New York der har jeg tjent som Kok,
Gryden var en mægtig Dam.
Sku' der Boller i,
tænk, saa sejled' vi
rundt i Suppen i en Pram.
Æv Gutter!
Naar den kogte
smed vi Trøj'n!
Det er sjovt, hvad du fortæller os,
men ih, hvor er det Løgn.

I det lille Rige

Refrain:

I det lille Rige ved det blanke Sund,
der har jeg en Pige kær.
Hun har glade Øjne og en frejdig Mund,
og hun er mig saa nær.
Der er mange Piger i det lille Land,
men der kun een for mig,
naar jeg sejler ude paa det store Vand,
tænker jeg kun paa dig.
Staar jeg i en stormfuld Nat
ene ved et surret Rat,
fjernt fra baade Hjem og Havn,
hvisker jeg dit kære Navn.
Jeg i mine Drømme ser den grønne Lund
med de lyse Bøgetræer.
I det lille Rige ved det blanke Sund
bor min Hjertenskær.